

ಮುರಿದು ಬಿಂದ್ರಿಯೋಗ್ ಹೊಸ ಜೀವನ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕೂತಾನೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಜೀವನ ಡಾಟ್ ಕಾಂ ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರ್ಲೋದು. ನೀವು ಮೂರು ಮದುವೆ ಆಗಿ ಮೂರು ಜನರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಗ ನಾಲ್ಕನೇಡಕ್ಕೆ ಟ್ರೈ ಮಾಡ್ರಿಡೀರಾ... ನಿಮಗ್ನಾತ್ಕಿ ವರ್ಜಿನ್ ಬೇಕು? ನಿವೇನು ಪ್ರೇಶರ್ಲು... ಮದ್ದೆ ಆಗೋ ಹುಡುಗಿನೂ ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದೆ” ಎಂದೆ.

“ಇ ಗಾಡಿ! ಎಥಾ ಹೆಗಂಗಪ್ಪು ನಿವು, ನಾನೊಂದು ಜೋಕ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಅದನ್ನು ಅಥರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೆ ಬರಲ್ಲಾ? ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೆನ್ಸ್ ಅಥರ್ ಹ್ಯಾಮರ್ಲ್ ಇಲ್ಲರ್ ನಿಮ್ಮು... ಅಲ್ಲ ನಾನೇನು ನಿಮ್ಮು ಕೆನ್ಸ್ ಅಷ್ಟು ಫಿನಿಯಾಗಿ ಕಾಣ್ಡಿದ್ದನಾ? ನಾನೇ ಮೂರು ಜನರ ಜೋತೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಕನ್ನೆ ಬೇಕು ಅನ್ನೋಕ್ ನಂಗೋನು ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿದೆಯಾ? ಹೋಗ್ನಿ ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮು ಕೋಪದ ರುಚಿ ನೋಡಿದಂಗಾಯ್ತು. ಹೋಗ್ನಿ ಯಾರಾರೂ ಸೂಚಿಬಲ್ ಇದಾರೇನ್ನಿ... ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ” ಎಂದೆ.

“ಈಗ ತಾನೆ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಮಾತುಕತೆ ಆಡಿದಿವಿ. ನಾಳೆಯೋಳಿಗೆ ನಮ್ಮು ವ್ಯೋಲ್ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಯಾವಧಾದ್ದು ಹೊಂದುವಂಥದ್ದು ಇದ್ದೆ ಸಚೆನ್ಸ್ ಮಾಡ್ರಿಡಿ. ನಾಳೆ ಸಂಜೆ ನೀವು ಇದೆ ಟ್ರೈಮ್‌ಗೆ ಅಭಿಖಿತೆಗೆ ಬಿಡಿ” ಎಂದೆ.

“ಅಲ್ಲರ್... ಅಮ್ಮೋಂಟಿಂ ಮಾತಾಡ್ರಾನೆ ಇದಿನಿ ಒಂದು ಚೀನು ತರಿಷ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲೀ. ನಿಮ್ಮು ಅಭಿಖಿತಲ್ಲ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲಾ? ಹೆಗೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಚಾಜ್‌ ಮಾಡ್ರಿಡಿ. ಚೀಗೆ ಅಂತ ಇನ್ನೊಂದು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಚಾಸ್ಟಿನ್‌ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ” ಎಂದ ಮೂದಲಿಸುತ್ತಾ.

“ಷೆಂಟ್ ಅಭಿಖಿತಿನ ರೆಗ್ರೀ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಏರದು ಚೀಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಂದ. ಚೀ ಕುಡಿಯುವ ವರೆಗೂ ತಲೆ ಹರಡಿ ಕೊಂಕು ಹಾಸ್ಟ್‌ರಲ್ ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲೇ ಇಷ್ಟ. ಸದ್ಯ ಎದ್ದು ಹೋದಿ! ನಾಳೆವರೆಗೆ ತಲೆನೋವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡೆ.

ಕರಾರವಾಕ್ವಾ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕುಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೇ ಒಂದು ನ್ನೆದುರು ಕುಳಿತ. ಅಲ್ಲಿಷ್ಟ ಇನ್ನೊಳ್ಳಿ ಕ್ಲೈಂಟನ್ ಕಳುಹಿಸಿ, ಇವನಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವ್ಯೋಲ್ಗಳನ್ನು ಲ್ಯಾಬಿಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಇವಳು ಪ್ರತಿಮಾ ಅಂತ. ಮೂವತ್ತೇರಡು ವರ್ಷ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಣ್ಣು ಮಗುವಿದೆ. ಪರವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ. “ರ್ಯೂ ಮಗುಗಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮೆಂಟಾಲಿಟೆಗೆ ಆಗಲ್ಲ, ಬೇಗೆ ತೋರಿಸಿ” ಎಂದೆ.

“ಇವಕು ರಮ್ಯಾ ಅಂತ. ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಡಿಪ್ರೋಸ್ ಆಯ್ತು. ಈಗವೇಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ. ಎಲ್.ವೆನ್. ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಳೆ” ಎಂದೆ. ಫೋಟೋ ನೋಡಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡಿ “ರ್ಯೂ ಇದು ಯಾಕೋ ವರ್ಕ್‌ಟಿಟ್‌ ಆಗಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತ. ಯಾರಾದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡ್ ಆಗಿ ಇರೋಪ್ಪಿದ್ದೆ ಹೇಳಿ” ಎಂದೆ. ಇನ್ನೂ ಒಂದರೆಡು ವ್ಯೋಲ್ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ. ಏನಾದರೂ ನೆಡ ತೆಗೆದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಸರಿ “ಇನ್ನೆರಡು ದಿನ ಟ್ರೈಮ್ ಹೆಬಿ. ನಾವೇ ಒಂದು ಇತ್ತು ಹಾಕಿ ನೋಡಿತ್ತಿರು ರೆಸ್ತಾನ್ಸ್ ಬರಬಹುದು” ಎಂದೆ.

“ಫ್ಲಿಕ್ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮೆ ಯಾರಾರೂ ಪರ್ಸನಲ್ಲಾಗಿ ಗೊತ್ತಿರೋರಿದ್ದೆ ಹೇಳಿ” ಎಂದೆ. ಇದೋಳ್ಳೆ ತಲೆ ನೋವಾಯ್ತು ಎನಿಸಿತು. ಸರಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಸಾಗ ಹಾಕಿದೆ. ಒಂದರೆಡು ಬೇರೆ ಗ್ರಾಹಕರ ಜೊತೆ ಬೃಸಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ದಿನಾ ನಾಕ್ಕೆದು ಬಾರಿ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ “ಇನ್ನೂ ಸಿಗ್ರಿಲ್ಲವೇನ್ನಿ? ನನ್ನ ಬದು ದಿನಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋದ್ದು. ಇನ್ನುಇದೋದು ಇಪ್ಪತ್ತೆ ದೇ ದಿನ” ಎಂದು ನೆನಿಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತೂ ಒಂದರೆಡು ದಿನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಭಿರುಚಿಗೆ,